

Ponedjeljak, 23.05.2011.g.

KAKO MI SE NEKAD TEŠKO SJESTI PRED KOMPJUTOR I ZABILJEŽITI PUNO LIJEPIH ST
VARI
KOJE
MI
SE
ZNAJU
DOGODITI
U
ŽIVOTU
SA
GOSPODINOM!
ZNAM,
ZLO
ME
POKUŠAVA
ODVUĆI
SA
STOTINU
SVOJIH
SMICALICA.
TAKO
I
DANAS.

A
DOVOLJNO
SE
SAMO
TOME
SUPROTSTAVITI
I
ODJEDNOM
VIDIM
KAKO
JE
LIJEPO
ONO
ŠTO
HOĆU
NAPISATI.
I
DA SVE
ONO,
ČIME
MI
ZLO
HOĆE
ODVUĆI
PAŽNJU,
MOGU
UČINIT
KASNIJE
ILI
ČAK
NIKAD
JER
NIJE
PO
BOŽJEM.
ČAK
NISAM
NI
ZATRAŽIO
POMOĆ
OD
GOSPODINA
U
TOME,
A
ON

I
NJEGOVE
DUHOVNE
SILE
SU
MI
UVIJEK
SPREMNE
POMOĆI.
SAMO
AKO
IH
ZATRAŽIM.

No, evo mene gdje već pišem o lijepim stvarima koje si mi se dogodile u mojem duhovnom životu u zadnja dva dana.

U subotu navečer sam se razveselio jednom telefonskom pozivu. Zvao me jedan čovjek da mi kaže da bi išao sa mnom u nedjelju ujutro na misu. A to je čovjek u velikim potrebama. Hrvatski branitelj, u skoro 6 godina prošao je sva ratišta. Ubijao ljude, ranjavan iznutra i izvana. Pa je otišao u mirovinu, formirao obitelj. No, supruga ga je ostavila i s djecom prije nekoliko mjeseci otišla od kuće. Mirovina mu je sva blokirana od kredita, posegnuo je i za alkoholom. U jednom trenutku su mu došle misli i da se ubije.

Takvoga mi ga je Gospodin poslao na moj životni put. Dva-tri puta sam razgovarao s njim. I o materijalnoj situaciji ali prvenstveno o njegovom osobnom stanju. I kazao mi je da vjeruje u Boga, kaže da ima i radi čega s obzirom što je sve prošao na ratištu, ali da se davno nije ispovjedio i bio na misi. Da nije primio Svetu potvrdu i da sa suprugom nije živio u crkvenom braku jer se ona već jedanput razvela.

Ja sam rekao da će se ove materijalne stvari već nekako riješiti, da to ima svoj put, no da svoje osobno stanje mora riješiti on sam, naravno, UZ GOSPODINOVU POMOĆ. I DA BIH MU U TO ME

JA
VOLIO
POMOĆI.

I rekao je da bi on to volio i da će se potruditi.

Tako sam mu ja rekao da bi bilo dobro da ode, sa mnom ili sam, na misu u nedjelju. Ili kroz tjedan kada su mise kraće, pa da doživi blagodati mise. Da za početak samo bude tamo i sluša. Da čini ono što i drugi čine. A ako će mu zlo odvlačiti pažnju ili ga tjerati iz crkve, da neka se bori protiv toga koliko može, da izdrži.

I rekao sam ja da ću ga još u subotu podsjetiti za odlazak na misu. No, kad je došla subota, ja ga nisam zvao. Mislio sam da ipak nije moje da ga toliko nagovaram, da nešto mora i on sam, jer će ispasti da je išao na misu radi toga da se mene riješi a ne radi toga jer on to hoće.

I tako ga tokom dana nisam zvao. No, navečer je on nazvao mene. I čim sam vidio njegov broj i čuo njegov glas, DAO SAM SLAVU I HVALU GOSPODINU. JER SAM ODMAH ZNAO DA JE TO

GOSPODINOVO
DJELO.

I rekao mi je da bi htio da ide sa mnom u nedjelju na jutarnju misu. A ja kažem da lijepo da neka dođe pola sata prije da se tamo sa svima zajedno pomolimo krunicu Djevice Marije, koja se uvijek moli prije mise.

I našli smo se mi pred crkvom. Malo smo razgovarali pa smo ušli u crkvu. Sve je išlo svojim tokom.

A prije nego sam išao čitati čitanje iz Biblije koje se taj dan čitalo, POMOLIO SAM SE DUHU S
VETOM
DA
ME
VODI
I
NADAHNE
DA
TA
BOŽJA
RIJEČ
KOJU
ĆU
PROČITATI
UĐE
U
SRCA
I
DUŠE
OKUPLJENIH
VJERNIKA
A
POGOTOVO
TOG
MOJEG
POZNANIKA.
DA
GA
DIRNE.

I prošlo je to moje čitanje. Bilo je sasvim u redu, no nekako sam osjetio da to nije sve čime bi taj moj poznanik trebao biti dirnut na toj misi.

Tada je dragi don Frane pročitao odlomak iz Evandjelja. I nastavio sa propovijedi. I ODMAH SA
M
OSJETIO
DA
JE
TA
PROPOVIJED
POSEBNO
NADAHNUTA
ZA
MOJEG
POZNANIKA.
SKORO
SVAK
REČENICA
SE
TICALA
NJEGA
I
NJEGOVOG
ŽIVOTA.
BIVŠEG,
SADAŠNJEG
I
BUDUĆEG.

A GOVORIO JE O TOME DA SMO SVI MI LJUBLJENA GOSPODINOVA DJECA, DA NAS O
N
SVE
VOLI.
I
DA
SE

MORAMO
OKRENUTI
PREMA
GOSPODINU,
BEZ
OBZIRA
KAKVI
SU
NAM
ŽIVOTI
BILI
DO
SADA.
I
UPOTRIJEBIO
JE
NASLOV
JEDNOG
FILMA
IZ
NAŠE
BIVŠE
DRŽAVE
"Ne
okreći
se
sine",
KAO
REČENICU
KOJE
SE
MORAMO
PRISJETITI
I
KOJE
SE
MORAMO
DRŽATI
U
SVOJEM
DUHOVNOM
ŽIVOTU.

"NE OKREĆI SE SINE". Sve ono što je loše u našim životima trebamo ostavljati za sobom. Sve ono čime smo bili na bilo koji način povrijeđeni trebamo ostaviti za sobom. Sve one uvrede i ljude koji su nas povrijedili, sve one odnose mržnje, neopraštanja, srditosti, trebamo ostavljati za sobom. **ALI NE TAKO DA SE VUKU ZA NAMA. NE. TREBAMO I**

H
PREDATI
GOSPODINU.
TREBAMO
REĆI:
"GOSPODINE,
UZMI
TO
OD
MENE.
UZMI
MOJE
GRIJEHE,
UZMI
MOJU
MRŽNJU,
UZMI
MOJU
SRDITOST,
MOJU
OHOLOST,
MOJE
LICEMJERJE,
MOJE
LAŽI.
OČISTI
ME
GOSPODINE
SVOJOM
PROLIVENOM
KRVLJU."

A JA SAM SVOJEM POZANIKU POSLIJE MISE REKAO DA SADA MOŽE ZNATI ŠTO ĆE G
OSPODIN
UČINITI
AKO
MU
SE
PREDA,
SEBE
I
SVOJE
GRIJEHE.
SVE
ĆE
TO
ON
NJEGA
UZETI
NA
SEBE
A
NJEMU
ĆE
REĆI:
"NE
OKREĆI
SE
SINE,
KRENI
DALJE
U
ŽIVOTU.
DAJ
DA
TI
JA
BUDEM
TVOJ
PUT,
TVOJA
ISTINA
I
TVOJ ŽIVOT.
I
EVO

TE
ZAČAS
U
MOJEM
KRALJEVSTVU."

A rekao je taj moj poznanik da su mu krenule suze na misi. DA GA JE CIJELA MISA JAKO DIR
NULA.

A
DA
JE
BIO
BLIZU
PLAČA
KADA
SE
DIJELILA
HOSTIJA,
TIJELO
KRISTOVO.

I
KADA
SAM
MU
JA
STAVIO
RUKU
NA
RAME
DA
SE
NE
DIŽE
JER
NIJE

PRIPREMAN
DA
JU
PRIMI
U
SEBE.
DA
JE
TADA
OSJETIO
BOL
I
DA
SU
MU
KRENULE
SUZE.

A JA SAM MU REKAO DA BOGU HVALA, DA SE VEĆ POČEO ČISTITI, DA JE GOSPODIN
VEĆ
S
NJIM.
I
DA
JE
TA
BOL
BILA
BOL
NJEGOVE
DUŠE
KOJA
NIJE
MOGLA
PRIMITI

U
SEBE
SVOG
STVORITELJA.
I
DA
JE
TO
TO.
TU
SE
NEMA
ŠTO
DODATI,
SVE
JE
SAM
OSJETIO.

A molim se već nekoliko dana, po savjetu našeg dragog župnika Zorana, i devetnicu PREDRA
GOCJENOJ
KRVI
KRISTOVOJ
za
obraćenje,
učvršćivanje
vjere
i
nutarnje
iscjeljenje
tog mog poznanika.
I
EVO.
GOSPODIN
JE

TU.
NJEGOVA
PREDRAGOCJENA
KRVA
VEĆ
DJELUJE
NA
OBRAĆENJE
TOG
MOG
POZNANIKA.

A sam je rekao da mu sada slijedi VELIKA ŽIVOTNA ISPOVIJED, koju je dogovorio sa dragim župnikom. I dalje po Gospodinovoj volji. Bio je sretan i radostan. Stisak ruke na rastanku sve mi je rekao. GOSPODIN JE S

NJIM,
NJEGOVA
PREDRAGOCJENA
KRV
VEĆ
DJELUJE.

O GOSPODINE MOJ, HVALA TI NA TVOJOJ PREDRAGOCJENOJ KRVI. DAJ DA ONA
BUDE
VIJEK
NA
POMOĆ
ONIMA U

KOJI
SU
DOŠLI
DO
DNA
SVOJEG
ŽIVOTA.
NEKA
IH
ONA
OČISTI
OD
GRIJEHA
I
ISCIJELI
RANE
NA
NJIHOVIM
DUŠAMA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.